Biblia latina

[Basel: Johann Amerbach], 1482 Seite 649

oīa verba pacti huius·quod p̄cepi vt fa-
cerent ⁊ nō fecerūt. Et dixit dn̄s ad me:
Inuenta est coniuratio in viris iuda ⁊ ī
habitatoribus hierusalem. Reuersi sūt
ad iniquitates patrū suoꝝ priores. q̇ no-
luerūt audire ꝟba mea. Et hi ḡ abierūt
post deos alienos vt seruirēt eis. Irritū
fecerunt domus israel ⁊ domus iuda pa-
ctuꝫ meū: qđ pepigi cū patribꝫ eoꝝ. Q̄-
obrem hec dicit dn̄s: Ecce ego inducā
sup eos mala de quibꝫ exire nō poterūt:
⁊ clamabūt ad me: ⁊ non exaudiaꝫ eos.
Et ibunt ciuitates iuda et habitatores
hierusalem ⁊ clamabunt ad eos quibꝫ li-
bant: ⁊ nō saluabunt eos ī tp̄e afflictio-
nis eoꝝ. Scđm numerum enī ciuitatuꝫ
tuaꝝ·erant dij tui iuda: ⁊ ſm numerum
viarū tuarū hierusalē posuisti aras con-
fusionis: aras ad libandū baalim. Tu
ergo noli orare ꝑ p̄plo hoc: ⁊ ne assumas
ꝑ eis laudem ⁊ orōnem: q̄ nō exaudiaꝫ
in tp̄e clamoris eoꝝ ad me: in tp̄e affli-
ctionis eoꝝ. Quid est qđ dilectus meus
in domo mea fecit scelera multa? Nun-
quid carnes sancte auferent a te malici-
as tuas in quibus gloriata es? Oliuaꝫ
vberem·pulcraꝫ·fructiferā·speciosaꝫ vo-
cauit dn̄s nomen tuū. Ad vocē loquele
grandis exarsit ignis in ea: et combusta
sūt fruteta eius. Et dn̄s exercituū q̇ plā-
tauit te locut⁹ ē sup te maluꝫ·pro malis
domus israel ⁊ dom⁹ iuda que fecerunt
sibi ad irritanduꝫ me·libantes baalim.
Tu aūt dn̄e demōstrasti mihi ⁊ cogno-
sti: tu ostendisti mihi studia eoꝝ: et ego
quasi agnus mansuetus q̇ portat ad vi-
ctimam. Et nō cognoui q̄ cogitauerūt
sup me ꝯsilia dicētes: mittam⁹ lignū in
panē eius: ⁊ eradam⁹ eū de terra viuen-
tiū: ⁊ nomen eius nō memoret amplius
Tu aūt dn̄e sabaoth qui iudicas iuste
⁊ ꝓbas renes ⁊ corda: videā vltionē tuā
ex eis. Tibi enī reuelaui causam meam.
Propterea h̄ dicit dn̄s ad viros ana-
thot q̇ querūt aīam tuā: et dicūt. Non
ꝓphabis ī noīe dn̄i: ⁊ nō morieris ī ma-
nibus nr̄is. Propterea h̄ dicit dn̄s ex-
ercituū. Ecce ego visitabo sup eos. Iu-
uenes morient in gladio: filij eoꝝ ⁊ filie
eoꝝ morient in fame: et reliquie nō erūt
ex eis. Inducā enī malū sup viros ana-
thot: annū visitationis eoꝝ. XII
Iustus quidē tu es dn̄e si dis-
putē tecū·verūtn̄ iusta loquar
ad te. Quare via impioꝝ pro-
sperat: bn̄ est oībꝫ q̇ p̄uaricant ⁊ inique
agūt? Plātasti eos ⁊ radicē miserūt: ꝓfi-
ciūt ⁊ faciunt fructum. Prope es tu ori
eoꝝ ⁊ longe a renibꝫ eoꝝ. Et tu dn̄e no-
sti me: vidisti me: ⁊ ꝓbasti cor meū tecū.
Congrega eos quasi gregē ad victimā:
⁊ scīfica eos in die occisionis. Vsq̄ quo
lugebit terra: ⁊ herba oīs regionis sicca-
bit ꝓpt maliciā habitantiū in ea? Con-
sumptū est aīal ⁊ volucre: qm̄ dixerunt·
nō videbit nouissima nr̄a. Si cū pediti-
bus currēs laborasti: quō cōtendē pote-
ris cū equis? Cū aūt ī terra pacis secura
fueris: quid facies in sup̄bia iordanis?
Nā ⁊ frēs tui ⁊ dom⁹ pr̄is tui·etiaꝫ ipsi
pugnauerūt aduersum te: ⁊ clamauerunt
post te plena voce. Ne credas eis cū lo-
cuti fuerint tibi bona. Reliqui domum
meā dimisi hereditatē meā. Dedi dile-
ctam aīam meā in manū inimicoꝝ eius:
facta est mihi hereditas mea quasi leo ī
silua. Dedit ꝯ̄ me vocē·ideo odiui eam
Nunquid auis discolor hereditas mea
mihi? Nūquid auis tincta p totū? Ve-
nite cōgregamī oēs bestie terre·ꝓperate
ad deuorādū. Pastores multi demoli-
ti sūt vineā meā: cōculcauerūt p̄tē meā
Dederūt portionē meā desiderabilē in
desertū solitudinis: posuerūt eā in dissi-
pationē·luxitq̄ sup me. Desolatiōe de-
solata ē oīs t̄ra q̄ null⁹ ē q̇ recogitet cor-
de. Sup oēs vias deserti venerūt oēs va-
statores t̄re·q̄ gladi⁹ dn̄i deuorabit ab
extremo t̄re vsq̄ ad extremū ei⁹. Nō est
pax vniūse carni. Seminauerūt triticū
⁊ spinas messuerūt·hereditatē acceperūt:
⁊ nō eis ꝓderit. Cōfundemini a fructibꝫ
vr̄is·ꝓpt irā furoris dn̄i. Hec dicit dn̄s
aduersum omēs vicinos meos pessimos

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0648
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG